

Максим Рильський і фольклор

Тетяна П. Руда

(Резюме)

Фольклор займає важливе місце у науковій і художній творчості М.Рильського – поета, перекладача і вченого. Очолюючи Інститут мистецтвознавства, фольклору та етнографії на протязі більше двох десятиліть, Рильський активно займався підготовкою кадрів (зокрема славістичних), відроджував наукові напрями, що мали в Україні давні традиції (етнографія, слов'янська фольклористика, антропологія). В його статтях, рецензіях, доповідях розглядаються актуальні й сьогодні питання епосознавства, порівняльного вивчення фольклору, виконавства, принципів видання народнопісенних збірників, перспектив розвитку фольклористики та етнографії. Водночас фольклористичні праці Рильського не позбавлені певних ідеологічних і теоретичних штампів та обмежень, характерних для гуманітарних досліджень радянського періоду. Рильський звертався до фольклору слов'ян і як перекладач, його збірник „Сербські епічні пісні“ вважається однією з кращих інтерпретацій сербського епосу українською мовою. В оригінальній поезії М. Рильського спостерігаємо вплив українського фольклору (використання мотивів, образів, тропів, стилізації під народні пісні).